

Mariborski klopotec

Ceto III.

Maribor, dne 11. februarja 1928

Štev. 1.

Kaj je zakon?

(Iz Nušičeve «Autobiografije».)

Zgodovina: Zakon je eden izmed redkih zgodovinskih pojavov, kjer se zmagovalec podreja premagancu.

Matematika: Zakon je vsota dveh neznanih količin, iz katerih treba poiskati koren. Rezultat bi moral biti minus; če pa se v zakonu pojavi kak plus, potem se taka enačba končuje s procesom za ločitev zakona.

Literatura: Zakon je zanimiva pripovedka, včasih tudi roman, z izredno lepim začetkom, ki je podoben lirski pesmi, toda često s slabo vsebino in še češče z nepričakovanim koncem.

Gramatika: Zakon je samostalni moškega spola, ki sledi v življenju pravilom ženskega spola. V gramatiki ima ednino, v življenju je nima — tudi množine ne trpi, temveč le dvojino.

Geometrija: Zakon tvorita dve paralelni črti, ki se vzporedno napotita v življenje in se nikdar ne moreta srečati.

Geografija: Zakon sta dva pola, ki dosemeta tropsko vročino, če sta zblížana; če sta oddaljena, se vračata v svojo ledeno temperaturo.

Trgovec: Zakon je delniško podjetje, ki uspeva le tedaj, če nastavljeni ne kradejo.

Vojak: Zakon je osvojeno mesto, ki nikoli ni dovolj zavarovano pred sovražnimi vpadi.

Duhovnik: Zakon je vsakdanji očenaš, pri katerem je treba izgovarjati le te besede: »reši nas hudega!« — vendar se dogaja, da mnogi pridajajo še to: »in ne pelji nas v skušnjava!«

Zdravnik: Zakon je nalezljiva bolezen, ki že sama vsebuje antitoksin. Bolniki se počutijo najbolje pri visoki temperaturi; nasprotno: slabo pri normalni. Dijeto priporočati ni dobro, ker bi bolezen le poslabšala.

Sodnik: Zakon je začasna poravnava dveh pravdarskih strank.

Lekarnar: Zakon je pilula, napravljena po zastarelem receptu, povaljana v sladkorju, da bi jo lažje požrli, pa vendar često obtiči v grlu.

Novinar: Zakon je lep le kot uvodni članek, kadar je — kar je neobhodno — brez tiskovnih napak, ki mu kvarijo smisel.

Knjigar: Zakon je knjiga, ki se rada čita v prvi izdaji, redkeje v drugi — ko pa zastari in postane klasična, izgubi vsako vrednost.

Železničar: Zakon je v začetku, ko gre skozi tunel, prijeten izletniški vlak; nekoliko pozneje postane osebni vlak; še pozneje pa neznosni tovorni vlak. Na križiščih vlaki skoraj redno trčijo.

Poštar: Zakon je priporočeno pismo, navadno napačno naslovljeno, ki je interesantno le, dokler je zaprto.

Telefonistkinja: Zakon je zveza dveh števil, ki se tako dolgo dobro razumeta, dokler ne prekine kak zunanji dotikljaj zvezo ali pa kar je še češče, dokler se kdo tretji ne vmeša.

Športnik: Zakon je skok, pri katerem ni važno, kako visoko si skočil, temveč kako si priletel na noge. So taki, ki priletijo krepko in čvrsto; taki, ki klecnejo na eno ali obe nogi; taki, ki padejo; ali je najčešči slučaj, da priletijo na tla z onim delom telesa, ki je predpisan za sedenje.

Gledališki igralec: Zakon je komad, ki se ne igra pred publiko; če pa vendar doživi aplavz, pomeni to, da je bil slabo igran. Slabi igri je največkrat kriv režiser, ki ga publika niti ne vidi — ali sufler, ki včasih suflira tudi take besede, ki jih ni v tekstu. Glavne vloge v igri — nasproti vsem literarnim pravilom — so v prvem dejanju emotivne in polne izraza in zahtevajo vso moč in talent igralcev; v daljnjih dejanjih slabijo in se končujejo brez efekta; zato je tudi bolje, če komada ne igramo do kraja.

Strmški: *H. P. Strmški*

Pa ona...

(Uzdihi iz parka.)

1.

Pa ona ima črne oči,
v njih strašne se gode reči:
Kot blisk z neba je njih sijaj,
leskeče v njih pekel in raj.

2.

Pa ona ima bajne oči,
zaveda svoje se moči:
Iz njih leskeče rajska slast,
v njih zbira se peklenska strast.

3.

Pa ona ima vražje oči,
kot so v nevihti zle noči:
Zabliska se, ko jih odpre,
zmračí se, kadar jih zapre.

4.

Pa ona ima hude oči,
kdor gleda jih, ga preslepi:
Če se vtopiš v ta temni gaj,
te oslepi oči sijaj.

5.

Zato se njenih boj oči,
sicer zares te preslepi:
Ti vzame hkrati srčni mir,
in — zlato uro, ta hudir.

6.

Ko v žepu zlate ure ni,
takrat se spomni teh oči:
Ta črni, bajni, hudi vrag,
te spravil je ob — tisočak.

ZKD in Prosvetni glasnik

1.

Kjer je Peter, namreč Skala,
tam naj bo še Pavel zraven!
Kaj en sam bi bil apostol?
Kaj en sam postal bi slaven?!

2.

Samemu Prešernu, bogme,
bo postal naslednik!
(Lani namreč je bil Prešeren
Glasnikov urédnik.)

Dizma+Sigma.

Janko Flayer

Kaj nas dviga

Kaj vse leto nas podžiga,
nam v ekstazo duše dviga?

Niti pesem, niti knjiga —
nogobrc nam duše dviga:
pri hazenica! poleti,
a pozimi — v opereti.

Strmiški:

Nova kuharija

Parodija. Prosto po Prešernovi «Novi pisariji».

(Času in razmeram primerna zafrkacija.)

Učenec:

Da zdaj, ko v Eshaeziji vse kuha,
že v kúharskih zdaj bukvah vsakdo nudi,
kako se kuha mesna ali postna juha,
jaz tudi v trop, ki se poti in trudi,
ledino orje naše kuharije.
želim se vriniti, se mi ne čudi.
Prijatelj! uči mene kuharije:
Kako in kaj Slovencem vseč se kuha,
odkrij mi stroke naše lepотиje!
Povej, o mojster kúharskih skrivnosti.
kako dosežem naj umetnost tvojo?
Kako naj naučim se vseh novosti,
ki pričale bi tudi umetnost mojo?
Kako naj skuham češpljevo si **kasho**,
kako naj spečem **bečko vineršniclo**?
Naj s **kajmakom** zabelim mlečno kamo,
angleški **rosbef** spečem bolj na pičlo?
Kako soli se beograjska **zupa**?
Kako se slastni **cvifelzos** pripravi?
Da kúharski učenec ne obupa,
povej, kako se **biŕtek** brž napravi?
Če gost od **pikola** nekoč zahteva,
naj hladni **špricer** mu prinese,
kaj običaj, povej, velevala,
da gost na revčka se ne znese?

Kuhar:

Če kuhar so postati želje tvoje,
moj zlati uk poslušaj in razumi,
zapiši trdno ga v možgane svoje!
Če hočeš kaj veljati v naši trumi,
besed se tujih boj, ko sam'ga vraga! —
Da po domače jelo bo dišalo,
da presoljena ne bo naša juha,
obesi tujke vse na obešalo!
Domača naj bo tudi vsa prikuha.
Z ocvirki si zabeli naše žgance
in z mlekom si osladi slastno kašo!
Če pečeš sladke štajerske gibance,
z besedo imenuj jih staro našo!
Naj bečka **vineršnicla** tam ostane,
kjer rado se — nevedoma — švabčuje.
Če Beograjčan **kajmak** v usta vzame,
zato ni treba, da prečan turčuje.
Naj **zupa, biŕtek, rosbef** tam krvavi
in melšpajs, cvifelzos se tam ohrani,
kjer gost nataranju: hej, **kelner!** pravi,
kjer res imena ni domači hrani.
Če kdo od **pikola** nekoč zahteva,
da hladni **špricer** mu prinese,
naj **mali** sodi, da duševna reva
še **brizganca** več v glavi ne prenese. —

Učenec:

Kje iščem naj imena res domača,
da gostom hrana bo lepo dišala?

Saj znano je, da tujec dražje plača,
če s tujko hrana se je premešala. —
Al' zlahtne naše tam cveto besede,
kjer govoriti dosti več ne znajo
pastirji samski, ko imena čede?

Kuhar:

Kjer govori in kuha se domače,
slovenska kamor sega govorica,
kjer v šari mladoletni prolinc skače,
kjer kuha Jože, Janez, Neža, Mica:
tam uživajo se slastne klobasice,
tam pečejo kopune, piške, race,
tam delajo domače krvavice.
Tam vonj domač ti v nos zažgače.

Učenec:

Še to povej mi mojster, kaj naj kuham,
da gostje bodo vselej zadovoljni?
Kako nesnagi se ubranim, muham,
da bo želodec zdrav, trebuhu polni?

Kuhar:

Horacij **dulce et utile velevala!**
Prav. vsaka jed naj dobro se prekuha.
Nam utile je zrno, dulce pleva.
Prepiha se boji nadležna muha. —
Bo gostu utile, če skuhaš žgance;
če dobro plača, daj mu še pečenko.
In dulce, če mu spekel boš gibance.
Če še zahteva, mu ocvreš maslenko. —
Pečena, ljubček, piščeta na sveti
nikomur niso v grlo priletela.
Brez truda večno se ne da živeti,
nikjer ne bodo ti na nos letela.
Če kuhar so postati želje tvoje,
moj zlati uk poslušaj in razumi,
zapiši trdno ga v možgane svoje!
Če hočeš kaj veljati v naši trumi,
besed se tujih boj, ko sam'ga vraga!

Učenec:

Bog ti zaplati uk! po tvoji volji
bom kuhal, cvrl in pekel po domače:
Krompir v oblicah z maslom bo najbolji;
prav slastne bodo z zeljem tudi krače.
Naj bečka **vineršnicla** tam ostane,
kjer rado se — načeloma — švabčuje.
Če Beograjčan **kajmak** v usta vzame,
zato ni treba, da prečan turčuje.
Naj **zupa, biŕtek, rosbef** tam krvavi
in **melšpajs, cvifelzos** se tam ohrani,
kjer gost še vedno: **kelner, špricer!** pravi,
kjer **ne čujejo** imena naši hrani! —

Kuhar:

Oj, zlati čas zdaj našim gostom pride! —

Iz mariborske politike

Godba svira, godba svira
Koncentracija v front maršira.

Mali risar

Očete tri bajë imam
(usodna so življenja pota);
kateri pravi je, ne znam,
zato sem moral v svet kot sirota.

Koncentracija na oddihu.

Pomenek sveta petih v Benetkah.

Od dva tisoč vpisanih, prvi štirje.

Sedem literarnih

V zagovor.

»Kaj pa vi na plesu, poeti?«
čudi se družba za mizo polito.
»Radi bi srečali z elito
našo se — vsaj enkrat v leti.«

Orač na Topoli.

»Tukaj zastavi svoj svetli plug!«
zemlja bujna ti kliče.
Ti pa v historijo riješ z njim
in izoravaš — mrliča.

Rdeči nageljčki.

Spomini davnih, mladih zarij!
Takorekoč srca herbarij.

Koromandija.

V to Indijo pa daleč ni,
je prav iz bližnjih krajev:
iz Levstika, Župančiča,
iz Grudnov in iz Zinajev.

Njiva zori.

Nekoč se pasel je, kjer raste trava
in od cvetlic puhtela je vonjava —
zdaj le še prežvekava, prežvekava.

Avtoportret.

V sanjah knjigopisec,
v istini knjižničar:
misli je biti pisatelj,
in je postal — pisar.

Curioza z Župančičevega večera.

»Kaj res, da govornik je bil — brez ust?«
Ne, — mislim, da je to le šala za pust.
A eno biló je resnično zares:
v parterju skladatelj je bil brez ušes. = G. Šev

Dizma. = Plaper

So me deklina rade 'mele,
K's'm ták touste ouce mou.....!

Lovski recepti

1. Kako prideš najlažje do divjega zajca?

a) Razobesi na vrvi na prostorih, kjer veš, da se shajajo zajci, korenja v taki višini, da ga ne more noben še tako velik dolgouhec tudi stezaje se ne doseči. Radi velike žalosti, ker ne morejo sestradanci doseči korenja, jim iz oči curkoma lijo grenke solzice po celem telesu. Pri velikem mrazu zmrznejo tako stojè ali ÷epè vsi.

V jutro greš, jih potrgaš in odneseš.

b) Rastrosi po snegu korenja, katerega posuj z močno papriko. Med korenje pomešaj debelega kamenja. Ko šnofajo in zavživajo zajčki tako dobro pripravljeno jim slastno večerjo, morajo kajpada močno kihati. Pri kihanju pa vdarjajo s svojimi nosovi ob kamenje, in tako sami sebe ubijejo.

V jutro jih pobereš in odneseš.

2. Kako si pa naloviš divjih rac?

Potukni se lepo pod vodo. Ko plavajo race nič hudega sluteč mimo tebe, jim zadrugi na dolgi vrvi navezane zanjke okrog nog. Ko si tako opravil z zadnjo raco, skoči iz vode ter potegni celo »žnoro« za sabo.

3. Kako pa je z medvedom?

Ni tako huda ta mrcina, kakor izgleda. Biti moraš samo mož na svojem mestu. Oboro-

žen smeš biti samo z nožem, seveda lovskim. Pipec, šiček, fajtl, ali kakor se mu že pravi, ni lovsko orožje.

Ko se ti medved približuje po zadnjih talah s široko odprtim žrelom, stoj »mirno« in se ne gani. Napraviti pa moraš »frajndlih ksiht« in se nasmihati bližajočemu se neprijatelju.

Če boš storil tako, bo kosmatinec takoj zaprl svoj široki gobec. Ko ti bo ovil svoji dve šaki okrog života, ga primi zadaj za ušesi z rokami in ga začni močno ščegetati. Uspeh bo presenetljiv! Od vzradoščenja — ščegetanje ima namreč na moč rad — bo začel tultiti. Zaplesal bo celo s tabo kolo! Nor je takrat tako, da ne vidi nič, ne sliši nič. Samo tancal in tancal bi!

To priliko porabiš, pa mu zarineš nož naravnost v srce!

4. Pa jerebice?

Kako si je lovec v koruzi hlače odpel, potem zapel in pri tem jerebico vjel, vam bo gotovo že vsem znano. Zato ne bom tu pogozbezdal vsega, »was drum und dran hängt«.

Tu navedeni recepti so patentirani. Porabljeni jih smejo le mariborski nedeljski lovci. Vsem drugim, zlasti pa »raubšicom«, je uporaba najstrožje prepovedana.

Jager stare šole.

Je karpe lovil,
pa — škarpe vlovil.

»Oj, ribič riboljubi,
»korajže le ne zgubi!«

Korajže Kranjc ni izgubil,
za trnek je — kokoš vlovil.

Na Silvestrov večer v Narodnem domu se neki zakonski mož ves navdušen, ker je dobil podaljšano uro, stiska k lepi gospe, sedeči pri mizi. Mimo pride neki drugi znani tak polomljenec in zavistno začne: ho-ho, ho-ho!

»Molči,« mu odvrne prvi, »kaj ne veš, da je letos prestopno leto.«

Kje umetnika imate takih kvalitet, da vodi teater skozi tol'ko let, brez podpor in brez beliča? Potem ogledjte dobro si našega Brenčiča.

Zakasnela radio — slika iz Honolulu.

Teatrške glave v Honolulu pri svoji zadnji počitniški turneji.

1927

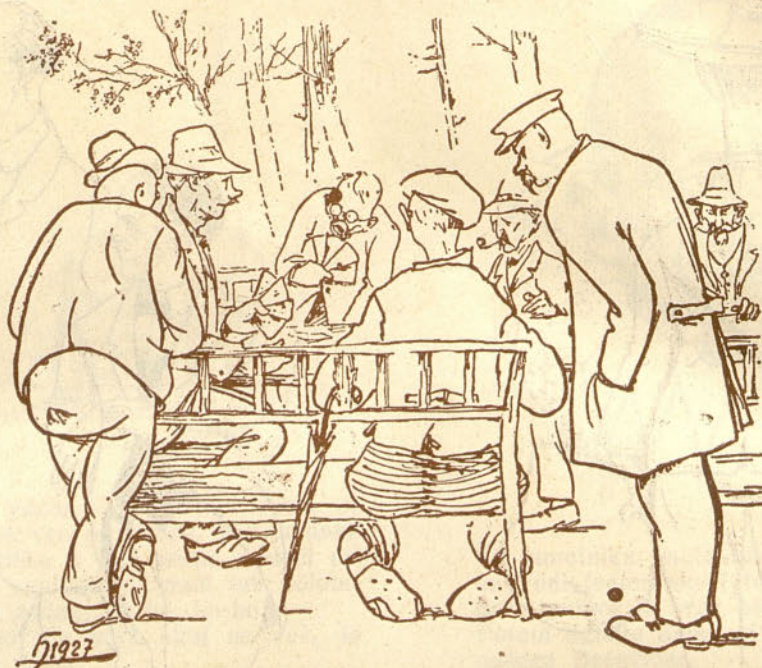
Po zemlji mirno, prav počasi hodi;
varnost kreditnih poslov mu po glavi blodi.
Opazuje, predseduje in močno zabavlja,
če pri nogo-, roko- ali glavo-brcu
napaka se pojavlja.
A kmalu bode let mu štirideset,
že žurno je na delu damski komitet,
da proslavi ga, nabere denarja skup
in podari nov pa nič »prešvicani« klobuk.

Velike delamo korake,
četud' imamo kratke krake.
V Dravo hodimo si kri hladit,
v bar nato brizgance pit,
nato pa še zamorce prat,
a politiko naj vzame vrag!

Kavarnar bere piccolu levite.

Pazite dobro in ne brenčite,
manj pacajte in bolj molčite!
da s pagatom škisa ne vlovite!

Reporter v penziji

Šah mat.

Der Herr von Bachern
izgubil sto je že »marel«,
brez puške pa iz gozda
še nikdar ni prišel.

V mestnem parku

Ne gazite po travi mi, presneta otročad!
Računi Vam bo napravil predsednik - advokat!

Naš finančni minister sklepa novo posojilo.

Oh, kje je danes krstna slava,
edina moja izkušnja?
kdo li kot jaz to bolje ve,
kaj se popije tam, pojé!

Brez Mara ni para,
brez pare ni stana,
brez stana ni doma,
brez doma ni mira,
brez mira ni volje,
brez volje ni veselja...
Potem pa tudi vse jenja!

Kaj pa tebi, prijatelj, na glavi sedi?
Mar klobuk tvoj stari tako se bleđi?
Svetujem ti dobro, odloži to veho
in kupi čim preje si novo streho!
Če hočeš pa še ceneje kupiti,
nikar ne odlašaj in urno pohiti!
Ne veš, kdo klobuk popravil bo tvoj,
da kakor nov bo videt' takoj?
He, prijatelj, kaj na ušesih sediš?
Sledi povsod le dobremu glasu:
najboljši klobuki so le pri Kvasu!

Šah mat, kapucinar plačaj!

Od severa se širi glas,
da letos bo še hudi mraz.
Obleči se treba dobro bo še,
na to še pomislil nisi brè.

Če denarja nimaš, da koj bi plačal,
kaj boš mnogo okoli hlačal.
Saj to že danes vsak otrok vé
Kje oblačila na obroke poceni se dobé.

Pohiti na cesto Koroško devet,
oblačila tam najdeš od glave do pet,
Blaga dovolj na izbiri ti nudi
tvrška L. Ornik na obroke tudi.

Vsevrstno blago tam za ženske in moške,
stare in mlade, obleke otroške,
Sploh vse kar za obleči si želiš,
pri Orniku na obroke lahko dobiš.

— ški. • Sodrug!

Usi na krov!

Tovariši!

Protestni šhod

železničarjev

se vrši v soboto, dne 11. februarja 1928 v vseh prostorih pivovarne Union (prej Götz) ob 20. uri, konec po programu.

Obleka: tibetanska.

Dnevni red:

Energičen protest zoper najnovejšo »naredbo za sve železničke službenike«, izdano v »Službenih novinah saobračajnih ustanov« broj 2, godina 1928.

Izmed tam navedenih 67 točk naj začasno omenimo samo nekatere, ki so naperjene zlasti proti — Sloveniji:

Točka 10.

Oslavljanje medju službenicima na dužnosti biče samo zvanično ili po krstnom imenu mladjea a nikako onim neozbiljenim rečima »kičo«, »pobratime«, »priko«, »kumašine«, i. t. d. — kakor se čuju u našem saobračaju.

Točka 13.

Na stanicima ne sme se pevati, svirati ni pijančiti pod kakvim izgovorom i pozivom na »običaje«, »ranije dozvole« i tome jednako.

Točka 24.

Sve starešine u saobračaju i svi službenici nastae energično pa i kažnjavanjem, ako to bilo mužno, da se jedna gnušna navika našega prostoga sveta suzbije, a to je barbarski način brisanja nosa (podčrtal odbor), koji je ostao još samo na Tibetu (podčrtal odbor). Sve saobračajno osoblje mora za brisanje nosa imati dovoljan broj čistih džepnih maramica, ma i najprostijeg kvaliteta: ma i od starog rublja skrojenih i samo se njima za to potrebo služiti.

Točka 25.

Pranje i sušenje rublja ne sme se vršiti ispred stanica na onoj strani koja je obrnuta pruzi železničkoj.

Točka 36.

Svi ukućani železničkih zgrada: ljudi, žene i deca podjednako, morajo biti umiveni i očišćeni.

K točki 10 govori sodrug Kumović: Kako naj odslej nazivljamo svoje pobratime, prike

in kume, ki so nam složno pripomogli do naših pravic?

K točki 13. govori kum Krstoslavić: Kako in kje naj odslej slavimo naše krstne slave, če ne v naših uradih? Skrčili so nam stanarine, odvzeli stanovanja, naj nam prepovedo še — urade?

K točki 24 govorita tovariša Tibetanović in Smrkljević: Ne damo si kratiti svojih starih pravic, ki smo si jih izbojevali že na visoki planoti Tibeta! Ne damo si zaslužniti še naših nosov! Zato proč z novotarijami, proč z žepnimi robci! Doslej smo lahko pljuvali v lastne — sklede, odslej nas silijo pljuvati v tuje robe, ki nam jih niti ne dajo iz starih — cunj.

K točki 25 govorita pobratima Toploperić in Rubljesušić: Kje naj peremo naše raztrgano perilo, če ne pod stroji, ki imajo vročo vodo in kje naj sušimo »džepno rublje«, če ne na železniških vozovih?!

K točki 36 govorita prika Budović in Cincar Inšpektorić: Na Tibetu smo se umivali le na svete čase, kadar smo hodili molit v tempelj Buddhē, naj se zdaj čedimo in umivamo že kar vselej, kadar pride inšpicirat inšpekcijski višji inšpektor vseh inšpektorjev. ka-li?

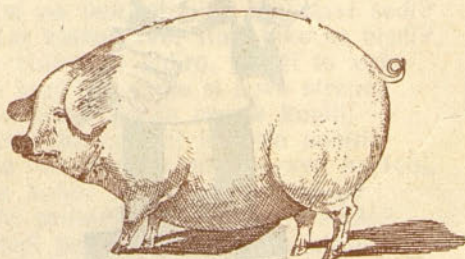
Pozor, progovni čuvaji, vi sužnji vseh sužnjeva! Na dnevni red pride tudi točka, v kateri nam zloglasna »naredba« prepoveduje pašo naše ljube domače živinice po bujno zaraslih železniških tirih. Kdo pa naj kosi in pleve odslej visoko travo po naših kolodvorih in progah, če tega ne bodo smeli več naši mili pujski, krave, koze in ovce?! Progovne čuvaje so reducirali, plevce požagali, naj-li pokoljejo še naše prešičke? Nikoli!

K tej točki se je prijavil kiče Popović, ponudili so se pa tudi kumašini Kozlović, Ovčarić in Pujsević. Govornika bo odločil žreb.

Železničarji, sodrug, tovariši in sotrpini! Ne damo si kratiti tibetanskih pravic!

Zato vsi na krov!

Pripravljalni odbor.

Malina Voktorov

Gospod minister »in spe« na razpoloženju.

malina Voktorov

Prof. Ljance (?)

Ko je »Klopotec« izšel, so ga vsi gostje čitali in zahtevali. Nadnatakar v kavarni »Central« po rodu Francoz, je letal v hitrosti 150 km na uro, da je postregel vsem »Klopotca« lačnim in žejnim.

Če do četrte ure zjutraj
komu tukaj ni zadosti,
prav lahko se v hotelu Grafu
še do opoldne posti.

MARIBORSKA TISKARNA

CENTRALA: JURČIČEVA ULICA 4. — TELEFON 24.
FILIALA: STROSSMAVERJEVA 5. — TELEFON 172.

NAJVEČJI IN NAJMODERNEJŠI LITOGRAFIČNI UMETNIŠKI ZAVOD
KAMNOTISK, PRVOVRSTNA KNJIGOVEZNICA, ZALOŽNIŠTVO. —
LASTNI REKLAMNI ZAVOD. UMETNI IN KNJIGOTISK. — STERE-
OTIPIJA. — ROTACIJSKI TISK.

Tiskala: Mariborska tiskarna, predstavnik Stanko Detela, ravnatelj. — Uredil in za uredništvo odgovoren: Stanko Detela. — Izdajatelj: Jugoslovenska Matica v Mariboru, predstavnik: Stanko Detela, Maribor.

Ivan Živic

stavbeno podjetje

Maribor

Vrbanova ulica 28

Telefon št. 277

NAJCENEJŠE

se oblečete pri **J. Trpinu**,
Glavni trg št. 17. - žimsko
blago pol zastonj. Creppe
de Chine od 60 Din naprej.
Prepričajte se sami. ~ ~ ~

Popravila

vseh sistemov pisarniških
strojev, **mehanik**

IVAN LEGAT,

specijalist za pisarn. stroje,
MARIBOR, Vetrinjska ul. 30

Tel. int. 434.

Novi in rabljeni pisalni stroji ter vse
pripadke za pisarniške stroje v zalogi.

Predno se podaste na pot,

pomislite, če imate že: kovčeg,
nahrbtnik, listnico, denarnico in
tako ropotijo, katero se na potovanju neobhodno
potrebuje. Vse to in še več dobite v veliki izbiri pri

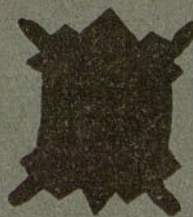
IVANU KRAVOŠ-U
na Aleksandrovi cesti št. 13

Kar ni, se na novo izvrši v lastni
torbarski delavnici na Slomškovem
trgu št. 6.

Viliem FREUND

tovarna usnja

Izdeluje podplate, kravine, goveji
:: boks, boxcalf črni in barvani ::

železnina

Pinter & Lenard
Maribor

KARTONAZNA TOVARNA
»HERGO«

MARIBOR PREŠERNOVA
ULICA ŠTEV. 18

KAVARNA
»JADRAN«

MARIBOR
ALEKSANDROVA C. 36

POSOJILNICA V MARIBORU

R. Z. Z O. Z. NARODNI DOM

TELEFON 108

Sprejema in obrestuje hranilne
vloge z dnevno razpolago po

6%

proti odpovedi na tri mesece po

8%

Daje posojila proti vknjižbi po 8% in na osebno poroštvo po 10%. — Stanje
vlog nad 70.000.000.— Din. — Posojilnica je bila ustanovljena leta 1882. in
je najstarejši slovenski denarni zavod v Mariboru

MANUFAKTURNA
TRGOVINA

FRANJO

MAJER
MARIBOR
GLAVNI TRG 9

ZA VSAKO ZABAVO

JE POTREBNO, DA SE
PRIMERNO OBLEČEŠ,
NAJCEPŠE BLAGO PA
DOBIŠ NAJCENEJŠE V
MANUFAKT. TRGOVINI

M. FELDIN, MARIBOR
GRAJSKI TRG 1

Tam - 719